

i. De tanker, der ligger bag spørgsmålet til regeringen, falder meget godt i tråd med, hvad der foregår i den såkaldte kristelige fag- og arbejdsgiverbevægelse, hvor man har den opfattelse, at konflikter af den her karakter, som vi jo har lidt til diskussion her i dag, er fyord. Hvordan resultaterne af en sådan politik bliver må stå hen i det uvisse, men jeg synes, hvis jeg sådan graver lidt i min hukommelse, at en gang imellem dukker der dog historier op, der er værd at hæfte sig ved.

Så vidt jeg kan konstatere, lægger Kristeligt Folkeparti i den anden del af forespørgslen op til, at regeringen på en eller anden måde på forhånd skal lovgive eller udstikke retningslinjer på en sådan måde, at resultatet af en forhandling er givet på forhånd. Eller, ja, jeg ved det ikke, men ønsker man at udbygge det tjenestemandssystem, som man på mange andre områder er på vej væk fra? Det var et spørgsmål. Men under alle omstændigheder, så kan vi ikke støtte sådanne tanker i Socialdemokratiet.

At man i Kristeligt Folkeparti i den her forespørgsel tager udgangspunkt i sundhedsområdet, der jo er et meget følsomt område set i forhold til anvendelse af konfliktretten, forskrækker ikke Socialdemokratiet. Vi ved godt, at skal man lave om på tingenes tilstand, ja, så skal man vælge områder, hvor følelserne spiller en stor rolle. Det er der, adgangsvejene til forandring er de mest farbare.

I Socialdemokratiet stiller vi os også spørgsmålet: Hvad bliver det næste? Jeg ved ikke rigtig, om jeg tør spørge. Der er jo risiko for, at Kristeligt Folkeparti bliver inspireret, men jeg løber nu alligevel risikoen. Bliver de næste områder, hvor Kristeligt Folkeparti vil anfægte konfliktretten, områder, hvor vores transport-system er involveret?

I Socialdemokratiet er vi af den opfattelse, at mange års erfaringer har vist, at konfliktvåbnet i langt de fleste tilfælde har været nødløsningsen, og at konfliktvåbnet er blevet brugt med omtanke og ansvarlighed. Vi har været inde på det i diskussionen om nødbereidskaber. At der også har været tilfælde, hvor man har konstateret, at en konflikt ikke har kunnet løse problemerne, erkender vi gerne, men det er dog mere undtagelsen end reglen.

I øvrigt deler jeg helt arbejdsministerens bemærkninger om, at det i sidste ende er regeringens og Folketingets ansvar at sikre befolkningens sikkerhed, helbred og sundhed. Det kan have konsekvenser for en konflikt, men at be-

gynde at blande sig på forhånd, som Kristeligt Folkeparti lægger op til, vil vi ikke være med til.

Jeg vil så gerne slutte af med at sige, at vi vil meget gerne give et tilsagn om, at hvis parterne på den her del af arbejdsmarkedet i enighed henvender sig med det formål at få ændret gældende regler, så ser vi gerne med positive øjne på sagen.

Dermed tror jeg også, jeg har afsløret, at vi ikke kan støtte det forslag til vedtagelse, der er fremsat af Kristeligt Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Man kan jo sige om den kristelige forespørgsels formulering, at de har en ren trompet at trutte i, men hvis man som socialdemokrat skal gå op og svare på spørgsmålet, og svarer, at man ikke har tænkt sig at foretage sig noget, så har man i virkeligheden en noget vanskeligere sag, fordi det er jo en socialdemokratisk ledet regering, der har foretaget det konkrete indgreb i strejkeretten. Så selv om man går op og fastholder, at man naturligvis står 100 pct. bag strejkeretten, så har man altså også været dem, der har været bannerfører i konkret at gribe ind i den.

Det synes jeg må give et problem. Jeg synes, det må give et problem, der minder en lille smule om det med cirkelns kvadratur, fordi hvornår? Hvad er det for nogle kriterier, der træder i kraft, når man rent faktisk ikke bare hver gang, men hver eneste gang griber ind i en strejkeret, som man samtidig står og forsvarer så inderligt?

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg havde selvfølgelig ventet det spørgsmål. Der er en væsentlig forskel. Jeg tror aldrig nogen sinde, at fru Jette Gottlieb har hørt socialdemokrater udtrykke sig i retning af, at man på forhånd skulle blande sig i tingenes tilstand. Det har vi aldrig nogen sinde gjort. Tværtimod har vi taget en lang række initiativer til netop på forhånd at beskytte den proces, som jo igangsættes i forbindelse med en overenskomstforhandling.

Set i forhold til, hvad jeg også erkendte i min ordførertale, at der har været situationer, så er der en meget, meget væsentlig forskel på det, og så det, som vi her diskuterer i forbindelse med forespørgslen.